

Cauza C-529/16 – Curtea Europeană de Justiție

Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH („Hamamatsu”)

Împotriva **Hauptzollamt München** („Biroul Vamal Principal din München”)

Cauza privește interpretarea articolelor 28-31 din Codul Vamal, ca urmare a litigiului dintre Hamamatsu și Biroul Vamal Principal din München, Germania, în urma refuzului acestuia din urmă de a proceda la rambursarea parțială a taxelor vamale declarate și plătite de Hamamatsu în urma achiziționării de mărfuri importate de la societatea-mamă din Japonia, facturate cu prețuri interne la nivel de grup. Sumele facturate erau verificate pe baza metodei „împărțirii profitului rezidual” în mod regulat și, dacă era cazul, corectate, pentru a garanta conformitatea prețurilor de vânzare cu condițiile de concurență deplină prevăzute de principiile OCDE.

Între octombrie 2009 și septembrie 2010, marja operațională a societății Hamamatsu a fost inferioară intervalului-țintă stabilit iar prețurile de transfer au fost adaptate în consecință, Hamamatsu primind un credit în valoare de 3.858.345,46 euro.

Hamamatsu a solicitat rambursarea taxelor vamale pentru mărfurile importate, pentru valoarea de 42.942,14 euro, cerere ce a fost respinsă pe motivul că metoda adoptată era incompatibilă cu art. 29 alin. (1) din Codul vamal. Hamamatsu a declarat apel, iar Tribunalul Financiar din München apreciază că, contul final anual constituie prețul de transfer final, stabilit în conformitate cu condițiile de concurență deplină prevăzute de principiile OCDE și astfel, prețul declarat autorităților vamale nu ar constitui decât un preț fictiv, iar nu un preț „de plătit” pentru mărfurile importate, în temeiul art. 29 din Codul vamal.

Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, evaluarea în vamă urmărește stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru, care exclude utilizarea de valori în vamă arbitrare sau fictive. Prin urmare, **valoarea în vamă trebuie să reflecte valoarea economică reală a unor mărfuri importate** și să țină seama de ansamblul elementelor acestor mărfuri care prezintă o valoare economică.

Așadar, valoarea în vamă a mărfurilor importate este reprezentată de valoarea lor de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru exportul pe teritoriul vamal al Uniunii, sub rezerva însă a ajustărilor care trebuie să fie efectuate în conformitate cu articolele 32 și 33 din Codul Vamal. Cu toate acestea, trebuie amintit că situațiile în care Curtea a admis o ajustare ulterioară a valorii de tranzacție se limitează, printre altele, la situații specifice legate în special de lipsa de calitate a produsului sau de defecțiunile detectate după punerea sa în liberă circulație.

În consecință, Curtea a declarat că articolele 28-31 din Codul vamal trebuie interpretate în sensul că nu permit să se rețină, drept valoare în vamă, o valoare de tranzacție convenită, compusă în parte dintr-o sumă inițial facturată și declarată și în parte dintr-o ajustare forfetară operată după sfârșitul perioadei de facturare, fără să fie posibil să se știe dacă, la finalul perioadei de facturare, această ajustare va fi operată în sus sau în jos.